

Свідчення у двох віршах. - Джерело

Написав Рибаків Віктор
Вівторок, 23 серпня 2016, 04:45

Свідчення у двох віршах.

Часть первая.

Грешная жизнь. Встреча. Покаяние.

Недавно я отметил шестьдесят,
Как не бодрись, а старость у порога,
И в прошлое, бросая грустный взгляд,
Хорошего там находил немного.

При первой же возможности грешил,
И шел как все, «широкою дорогой»,
Призванием своим не дорожил,
И не любил не ближнего, ни Бога.

С женой не сберегли мы брачных уз,
Обиды разделили рвом глубоким,
Окончился разрывом наш союз,
И к старости остался одиноким.

Печаль на сердце, жизнь не удалась,
А за грехи свои, сполна отвечу,
Но до конца испытывая нас,
Бог посылает мне тебя навстречу.

Пред выбором, поставил Он тогда,
Чему теперь отдам я предпочтение -
Останусь в грешной жизни пропадать,
Или в тебе, увижу путь к спасенью?

В тяжелых размышлениях прожил,
Я целый год, как встретился с тобою,
И в Церковь я, покайся вступил,
Теперь живу надеждою такою.

Той, что Господь наш брак благословит,
Через тебя к спасенью путь даруя,
И жизнь мне недостойному продлит,
Да не устану петь Ему хвалу я!

Частина друга.

Переїзд. Шлюб. Разом до спасіння.

Чи на те є Божа воля,
Що така спіткала доля!

Чи міг собі уявити,

Свідчення у двох віршах. - Джерело

Написав Рибаків Віктор
Вівторок, 23 серпня 2016, 04:45

Де свій вік маю скінчити?

Доживу я в чужім країю,
Де нікого я не знаю.

Відїзджаю до Волині,
Від своєї від родіни,

Від дітей своїх, онуків,
Від старих надійних друзів,

Занедбав батьків могили,
Край з дитинства серцю милий,

Все залишу, все покину,
На свою нову дружину

проміняю, та не знаю,
Може розуму не маю,

Що роблю в такому віці,
Може краще б наодинці,

Було б дні свої дожити,
Хибних вчинків не робити.

Чи старий я та негідний,
Тут нікому не потрібний,

Що знайшов собі дружину,
На тому кінці країни.

.....
Але ж я напевно знаю,
Що Господь свій намір має,

Щодо кожної людини,
Котра в Нього не загине.

Так мені, Він шанс останній,
Дав у цьому поєднанні.

Вірю, що моя дорога,
Через неї йде до Бога.

То ж мене не молодиця,
В Бозі, праведна вдовиця,

Свідчення у двох віршах. - Джерело

Написав Рибаків Віктор
Вівторок, 23 серпня 2016, 04:45

Там чекає на Волині,
І до неї серце лине.

І хоч жінка та вродлива,
Але душу полонила,

Ні красою, ні обличчям,
А отим жіночим, вічним,

Що наближує до неба,
В ній духовна є потреба.

.....
Що для мене крок цей значив,
Це, лише Господь побачив.

Та вагався я недовго,
І збиратися в дорогу,

Став рішуче і без жалю,
Рвав усе, що там тримало.

Так життя марнотне, грішне,
У минулому залишив.

З нею ж дні свої закінчу,
Дбаючи разом про вічне.

м.Тернівка, Дніпровська обл. – м. Луцьк.

P.S. Познайомились в санаторії. Сподобались. Вона віруюча з ЕХБ. Я був у пошуках, іноді ходив у православну Церкву.

Після довгих розмов по телефону переглянув свої переконання, став ходити в Нову Церкву, покаявся та прийняв хрещення в ЕХБ.

Вирішили закінчити життя разом, одружилися. Але хтось мав наважитися на переїзд, через всю країну.

P.V. 03.2015р.